

POBLE NOU

~ REVISTA ~

EN ^{na}ENTRAR
A | L ^{na}BANY

Composició de
J. CORRUBÍ

VAL - TRENTA - CÈNTIMS

Gran Empresa de Pompes Fúnebres

La Industrial

La més acreditada de Barcelona

SERVEI PERMANENT

Central: Salmeron, 46 - Telèfon G. 454

SUCURSALS:

Passeig Triomf, 17	-	Telèfon S. M.	823
Pere IV, 282	-	> S. M.	637
Hospital, 97	-	> A.	5256
Vifred, 4	-	> A.	3420
Travessera, 133	-	> G.	454
Urgell, 78	-	> A.	4930
Torres, 5	-	Gràcia	
Panissars, 8	-	Sans	

Traslats de restos a províncies i a l'estranger
Embalsamaments :-: :-: Arques de gran luxe

POBLE NOU

~ REVISTA ~

Correspondència: Carrer Marian Aguiló, n.º 124

SURT EL PRIMER I TERCER DIUMENGE DE CADA MES

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ: CATALUNYA: TRIMESTRE 1'50 PTES.

Després de la Festa Major

ARA que encara el ressò bulliciós de la Festa Gran percudeix en les nostres orelles vague i confús, com una música llunyana; ara que el nostre peu té encara una mica d'indecís tintineig resultant de la vertiginositat del darrer vals i la nostra testa va recobrant el seu centre clar i segur després del zumzeig de rusc, dinàmic, dels dies festejats, ara caldrà que pensem en el recolliment del nostre esperit i de la nostra ànima que tant s'han esplaiat en el popular platxeri d'atraccions i de danses de suara mateix. Ara, com si fos una volenterosa i grata penitència que cadascú s'imposés pel nostre rodolar en la disbauxa alegre i en l'esbarjo rialler de l'escolada Festa Major, cal que tanquem la finestra al xivarri del carrer i que pensem que la Vida, és quelcom més que un divertiment continuat de platerets i de saltirons més o menys estridents i graciosos.

Precisament ara traspassem el dintell cap a la Tardor—fulla groga, muntanya grisa, claror somorta,—i el recolliment és propici, amanyagant i benefactor. Que cadascú, benivolent, es reculli en la tebior de la llar i amb la companyia d'un llibre plaent. Que les biblioteques acullin en llur recés auster i amable, els nostres dalers de coneixements i de guadi espiritual. Que, finalment, les entitats retinguin els seus associats en llur clos adaptat al pensar i sentir respectiu, amb tots aquells actes que més puguin enfortir l'ideal i l'espiritualitat humana.

Aquest és el programa post-Festa Major que recomanàriem a tots els nostres amics poblenovins.

Autors i Novel·les

Quin és el veritable estat de la literatura catalana actual?—Quina vàlua universalment humana comporta l'obra literària catalana d'avui?—Hi ha autors catalans possibles arreu del món—en una Rússia, per exemple? — Existeixen obres catalanes d'ara—psicologia 1925 i següents,—capaces de resistir aquella prova del foc, que consisteix en ésser traduïdes sense una pèrdua tan sensible que les incompatibilitzi amb un lector aliè?

Tot d'una—quantes preguntes!—Afegeix-hi encara les que, com a prenys, porteu dintre. No obstant, totes aquestes angixoses demandes i les que, amb més o menys de robust i fecund *pessimisme*, en aquesta via, poden espontàniament fer-se, per a un veritable català, només tenen una monosil·làbica resposta: No.

Cal no enganyar-nos, com ha vingut succeint fins ara; cal ja no parlar d'una invertebrada cultura catalana, quasi fantasma, davant altres cultures; cal no enternir-se, ni entendre-se amb efímers triomfs, en frèvoles coses. Cultura i obra cultural són ben bé altra cosa que més o menys reeixides produccions—quasi joguines d'*amateur*.—Seriosament parlant, hi ha un bell rengle de coses que els catalans prenen per cultura, que no resisteix el més som dels anàlisis. Entestar-se en defensar el contrari, és conveniència, no gaire bona fe, manifesta ignorància o aquell cordial reconstituïent que hom dóna a les persones en curs de guariment.

La prova més palesa de les insinuacions afirmatives *ut supra*, és la recent campanya de la novella. Tothom demanava novel·les que, evidentment, tenen un autor—com *quasi* bé totes les coses de la vida.—I, atzar *sui generis*, precisament els catalans compten amb autors que han escrit novel·les i n'escriuen. Què es demanava, doncs?

Es que aquests autors de novel·les, escriuen altra mena de manufactura literària? Es que l'obra d'aquests autors era indesitjable? Es que de qui es volia la novella, era justament d'aquests quants

autors catalans que no escriuen una novella, simplement, perquè no senten el gènere o, amb tot i les seves inapreciables qualitats, són incapaços de fer-ne una, o encara, potser temen el resultat de la prova?

Què de preguntes altre cop!—Allò que és greu i acerbíssim de símil demanda, no és la mateixa demanda, sinó el que delata. —Demanar en aquest to novella—la demanadissa seria enorme si s'extengués a altres àrees de l'intel·lecte—equival a confessar la penúria, la manca de viva real producció de tota una literatura, a la que ja cal exigir-li un dejuni de lirisme.

Aquest crit de: novella! novella! novella!—volia i vol dir:—cal un autor—perquè els catalans posseïnt tants d'autors—proporcionalment més que no importa quina literatura d'avui—no tenen allò que es diu un veritable autor, que arreu on anés amb la seva obra fos encara un autor, o sia: un home que pel seu profund humanisme—per damunt de tot l'oripell literari—interessés a tots els homes—lectors promig—en més o menys d'intensitat.

Examinant més agudament aquest crit, se senten altres veus, altres delirs, altres ànsies, altres aspiracions. Els catalans, saturats de literatura, de jocs literaris, de verbals gargarismes correctíssims com a gramàtica i sintaxi — amarien ara aquell autor i, és clar, aquella novella que els recordés la vida o els escriuís. Tot, menys aquest marasme mental que els obliga a saludar un trist article o quatre versos, com una obra i, segons de qui, com una gran obra.

Però ells no veuen que aquest encalament, aquesta aparental reculada, és en precís la preparació del terreny que, com a Girona diuen, serà tempit o ben saonat per a l'autor que s'apropa. Els catalans, tenen, entre altres, aquesta *potra*.

CRISTÓFOR DE DOMÈNEC

UNIO DE PROPIETARIS I INDUSTRIALS

I DEL COMERÇ DEL DISTRICTE DE SÈ

L'ÚLTIM article nostre aparegut, parlant de l'afer de la concessió d'un servei d'autòmnibus des del Guinardó al Poble Nou, acabava així: «Tot això ens estimula a seguir treballant amb més fe i amb més interès per al bé del nostre Districte». Aquests mots finals, com tots recordarem, es referien als obstacles que l'empresa trobà per obtenir la concessió oportuna. La «Unió», com ja diguérem i com el darrer paràgraf reproduït palesa, malgrat tots els entrebancs sorgits, continuà treballant i fent innombrables gestions per tal que fos ràpidament un fet la millora de comunicacions a tracció de la qual tan mancada es trobava el nostre Districte.

L'èxit més falaguer ens acompanyà i, per fi, veiérem coronades les gestions portades a cap. I així és que avui aquest servei d'autòmnibus funciona amb tota regularitat i amb molt de goig de tots els habitants del raval del Guinardó i de la nostra barriada, la qual cosa ha fet que es resolgués el problema de la distància que separa ambdós districtes, sobretot per la classe treballadora, puix que són molts els obrers que els cal transportar-se en aquest llocs per tenir-hi el respectiu treball.

L'entusiasme que aquesta millora ha despertat en els dos nuclis ciutadans esmentats, ho diu prou clar les felicitacions que ens diu l'Empresa rep a cada moment i també les que arriben a aquesta «Unió». Aquest entusiasme ens dóna més força per seguir treballant pel benifet moral i material del nostre Districte i esperona encara

més el nostre interès per tal que, avui una, demà una altra, les millores que anem obtenint transformin mica a mica l'abandó tradicional que hom tenia al districte desè i el converteixin en un nucli bell, net, urbanitzat, amb cara i ulls, tal com escau a la urbs barcelonina, la primera capital d'Ibèria.

NOTICIARI

Havent terminat les obres de la claveguera del carrer Curtidors, la «Unió» realitza les oportunes gestions prop de la Comissió d'Eixampla per tal que l'empedrament de l'esmentat carrer sigui un fet immediat.

La «Unió» s'ha adreçat a la Comissió Municipal d'Obres Públiques, amb el fi que es verifiqui la cobertura de la gran col·lectora del Bogatell fins al peu del mar mateix i no només fins al pas a nivell de M. S. A., com hi ha acordat.

Tindrem al corrent als nostres lectors del que es resolgui i no cal dir, en cas d'acceptar-se la nostra proposició, com en sortiria beneficiada la seguretat de la salut pública.

Després de tres anys de tenir-ho sol·licitat, ens plau consignar que actualment es procedeix a l'empedrament del carrer de Catalunya.

La ponència que nomenàrem per tal de portar i omplir de terres el desnivell dels carrers de Lull i Agricultura, ha fet noves gestions amb el fi que la línia de tranvies que deu passar per aquests carrers i de la qual ja es parlà oportunament en aquesta Revista, sigui un fet promptament. L'estudi del projecte fet fins avui, promet resultats immillorables.

Sabem que en el Ple de l'Ajuntament del di lluns passat, s'havien de posar a debat unes paraules d'una alta ex-autoritat dintre la Casa Comunal. No es féu, probablement, atenent a la tamborinada que es congriava i que implicava mantes dimissions d'actes de regidors.

Festes Majors (1)

UNA tonada d'una cançó parisenca diu: «Quan hom estima, hom té sempre vint anys, encara que blanqueji la testa i fluixeixin les cames». Jo diria al revés: que no es fa Festa Major més que als vint anys. Em replicareu i amb raó que els tecs de les bones diades són saborosos àdhuc als topants de la cinquantena, però bé sabeu prou que les digestions en són força pesades quan el cornet ja no reïx a fer-vos bellugar les cames.

Quan hom parla de Festa Major, em vénen a la memòria sempre les festes de viles i poblets que recorriem d'estudiants amb dos companys francesos per terres alsacianes. Les típiques «Kilbe» o «Mess» que així anomenaven en aquelles terres la festa principal del poble, ens feien oblidar gronxolats per la dansa o embriaxats per bàquiques moxaines, tots els problemes paorosos amb que els nostres professors ens amargaven les hores juvenils sedentes de joia i de bullici. Ens sabíem de memòria, molt millor que els pesos atòmics o la novella teoria dels «ions», les dates en que s'esqueien les festes de tots els pobles i viles de la plana i de la muntanya alsaciana, plana i muntanya aleshores dominades per l'imperi teutònic, com retreia una toçuda cançó popular: «Ens haveu prè la plana i la muntanya, però el nostre cor no l'haureu jamai».

No mancàvem pas a una sola i moltes de vegades, per la primavera, de festa en festa, lluny de les preocupacions escolars anàvem desgranant idil·liques escenes sem-

pre semblants i sempre tan noves, embriacs de les sentors terrals al fondre el sol les neus hivernenques en l'alta muntanya i despertar dins les valls el foll desig de viure, de castell a cloquer i de mas a masia.

A la Plaça Major i més sovint encara a banda i banda de la carretera que travessava el poble, hom hi muntava les quatre barraques que constituïen el típic decor per a la diada del poble. Una cerveseria ambulant servida per xamoses loreneses sota l'estelada. Un barracó de llamins i dolços de rebosteria amb les especialitats més gustades de tots els pobles de deu llegües a la rodona i un cadafalc al mig d'un tancat de tanca baixa amb una entrada sense portes, eren les tres coses imprescindibles de tota festa major. Quan el poble era un xic gran, hom hi afegia qualche atracció per grans i mainada i a voltes àdhuc un petit circ ambulant.

El tancat era el més animat durant la festa, dia i nit. Dalt del cadafalc hi seien uns musics que, segons la importància de la localitat, eren més o menys nombrosos, havent-hi com a mínim un cornet, un fiscorn, un violí i un contrabaix. Dins la tanca i al voltant del cadafalc, es formaven les parelles entrades lliurement dins el clos i al sonar el cornet començava la dansa. Finida aquesta, un home tancava el clos d'un cantó lligant una corda del cadafalc a la porta i un altre en feia córrer una segona lligada per un cap al cadafalc i passant l'altre per la tanca anava empenyent les parelles dins el clos cap a la sortida. Si volien ballar de nou, abonaven deu cèntims i passaven per sota la corda. Aquesta maniobra era més aviat feta que dita i els musics engegaven una nova dansa cada cop més curta, anant repetint sempre la mateixa funció. Hom es veia contínuament amenaçat per la corda i obligat a butxaquejar cercant els deu cèntims per

(1) Retirat del número anterior per excés d'original.

ofrenar-los a Terpsícore. Les alsacianes abelleixen el vals i no es cansen de voltar-lo com endutes de terra, àgils i lleugeres, pel ritme encisador, i els músics no toquen més que valsos darrera valsos amb qualque polka escadussera.

Pel capvespre a la claror morent, quan ix Venus prop la llua, voltats de muntanyes blavoses sota un cel cendrós, fadigats de la dansa i de platxeri, feia bo de deixar la carretera pel senderó frescal cercant un tou d'herba tupida on reposar manyagament acaronats pels rinxols sortits de la llaçada alsaciana mig caiguda al ritme del darrer vals i emmirallar-nos en els ulls clars de la companya trement, mentre les darreres colles van perdent-se cantant i rient per la fosca.

En tornar a la quotidiana tasca, dins l'escola, romaníem abstrerts i allunyats de la conferència, vivint de bell nou la darrera festa i potser gosaria dir que n'era més bell el record de les hores endutes per Baccus i Afrodita, car un bon vi i una bella dama gusten millor amb l'ànima que amb els sentits.

PELEGRÍ

Cafè de L'Aliança

CARRER WAD-RAS, BAIXOS

GELATS
GRANISATS
ORXATA DE XUFLA
SANDWICHES
RESSOPONS

Diumenges: Sessió Vermouth
JAZZ-BAND «GATZ-HARA»

La Biblioteca Popular Catalana del Poble Nou

DIUMENGE darrer hom celebrà l'obertura oficial de la «Biblioteca Popular Catalana», que s'ha muntat en un amable redós del casal de l'«Agrupació Excursionista Júpiter», en benifet de la cultura general de tots els poblenovins.

Davant d'una escollida assistència de públic, entre la qual abundava el sexe femení, la Comissió féu lliurament al President de l'esmentada entitat, de la Biblioteca ja tota bellament equipada i decorada, la qual, dintre del caient auster propi del lloc, serva una gràcia fina i força simpàtica.

El President, en nom de l'entitat i de tot el Poble Nou, agrai amb gentils paraules la tasca de la Comissió i recomanà a tothom l'individual concurs i entusiasme amb donatius, propaganda i assistència a la Biblioteca, l'obra de la qual—digué en acabar,—ha estat inspirada per l'amor al Poble Nou, als poblenovins, als catalans i a Catalunya. També anuncià la pròxima visita a la «Biblioteca Popular Catalana», de l'il·lustre director de la «Biblioteca de Catalunya». En Jordi Rubió, el qual disserterà sobre un tema addient a la importància de l'acte.

La revista **POBLE NOU** es felicita que en la barriada de la qual ha pres el nom, hom celebri actes com el ressenyat i realitzi obres d'importància parella, la qual cosa, ultra de palesar el nostre amor a la terra mare, ens enlaira espiritualment i eleva el nivell intel·lectual del nostre estimat suburbi.

Ajudeu l'obra d'enaltiment del Districte Desè, subscriuint-vos i propagant aquesta Revista.

Centre Republicà Democràtic Federalista (1)

TASCA bon xic espinosa, historiar o biografiar l'ètnica personalitat d'una entitat per la política creada i per la democràcia sostinguda. Els motllos han d'ésser reduïts per l'imperiós disseny de l'espai i l'anormalitat.

Qui hagi viscut algun temps més que l'actual generació de jovent afectat a noves preocupacions, coneix l'impuls progressiu de la nostra barriada pel qual no s'ha quedat mai enrera aquesta entitat. Si en el terreny polític ha sabut mantenir aquells ideals fermes i sagrats predicats pel Mestre del federalisme, sense enrunar-se son prestigi en els vaivens que la xorca política de capdillatge, com barca sense timó, ha surrat en tèrboles aigües, en els terrenys culturals, els d'esolai i germanor i en el de solidaritat que altres entenen i confonen com a misericordiosa beneficència, ha fet tot quant els mitjans d'una institució genuïnament proletària permet, sense alçar la veu altanerament ni fer dringar el diner per a cridar l'atenció cada vegada que la consciència dels socis ha estat consultada.

Retratar o biografiar cosa, persona, entitat que es viu i es veu d'una manera tan íntima, semblaria intenció de ferir la modestia dels prestigiosos homes que des de fa quaranta anys han regit els destins de l'entitat. Cal dir que aquells, com a bons navegants de mars braves i rumoroses, — que són les que enlairen i fan fer camí, — han sabut conduir la nau heroica que ni els vents tempestuosos ni les calmes calitxoses, ni les tempestes més sorolloses han fet enfonsar. Serà la gran força d'atracció del mar tan proper de nosaltres,

els aires llevantins que tot treient la inutilitat del verbalisme endureix el cos, enforteix l'ànima i dóna serenor reflexiva al cervell? Influirà també aquesta mena d'autonomia de barri, a posar un expressiu segell que distingeix i enalteix la nostra gent? Els pocs homes que a l'estudi reflexiu vulguin dedicar algun temps, ens dirien que és un misteri de goig que no pot explicar-se clarament, però que hi ha quelcom a la barriada del Poble Nou, (que un dia fou poble independent de la ciutat comtal), que atreu i acreix els afectes i simpaties de l'altra gent. Si pogués l'esperit volar lliurement, podríem dir tantes coses que farien interminables aquestes lletres. Els puntals que la Democràcia té clavats al Poble Nou, no poden inclinar-se mai. Fit a fit i rectament son mirar al cel, sostindran sempre el penó o la bandera de la Llibertat.

No en va perderen hores, interessos o alegries aquells que constituïts en directius dintre el que en diríem el Casal dels federals, han vingut lluitant durant aquests quaranta anys.

En Joan Torres, N'Anton Blanch, En Cinto Pelegrí, els prestigiosos federals Ferrando pare i fill, Josep Marca, Anton Soler, el que ocupa actualment la presidència, després de tan llargues i encertades actuacions anteriors En Joan Berenguer, tots aquests i alguns que la memòria no ens permet esmentar, podrien dir el que val l'esforç i el sacrifici. Quan una entitat com el «Centre R. D. Federalista» del Poble Nou, té homes que consideren llur missió com un deure espiritual i el casal és per a ells la continuació de la llar i la família, no pot morir mai.

A. C. C.

(1) Retirat del número anterior per excés d'original.

Josep Serra

EN Josep Serra és un home de gènit, la qual cosa no vol dir pas que sia un home de mal gènit. En dir home de gènit, volem donar condensat dintre d'aquesta frase, el seu temperament emprenedor i el seu caràcter i voluntat ferma.

Actualment és el qui explota el Cafè de l'Aliança. D'ençà que té aquest negoci —un any, així, així— que la seva empremta emprenedora s'ha notat a bastament. Ell ha portat innovacions que van col·locant el seu cafè a l'alçària dels establiments similars de la ciutat. Ell ha dotat el cafè d'un «cos» de cambres experts i vius, per tal que el servei es faci amb tota cura i el concurrent no enyori la tan esmentada rapidesa americana. Ell ha contractat renomats *jazz-bands* per amenitzar els vermouts diumengers i d'altres festivitats. Ell—si els corrents de modernitat persisteixen,—no dubtem que serà qui instaurarà per primera vegada al Poble Nou, un «*restaurant-dancing* per a famílies».

Naturalment, ell no serveix cafès, ni aperitius, ni ressopons. El seu caràcter de «regisseur» no li ho permet. Estem segurs, però, que ell mateix, sol, atendria a tothom en cas de vaga completa de cambrers. La seva voluntat ferma no té aturador i la seva empremta el portarà i ens portarà molt lluny.

En Josep Serra, s'ha fet cafeter de la mateixa manera que podia haver-se fet embaixador, i hauria també reeixit magníficament. Si el destí l'hagués menat, en lloc de regentar un cafè, a ésser president de qualsevulla associació de Propietaris, no dubtem que, degut a la seva activitat i zel en totes les coses a les quals es lliura, a hores d'ara ja s'hauria bastit un escaient monument al tan discutit lloc on s'hi alçava el desaparegut brollador del Passeig del Triomf.

VEUS I CRITS

D'ací estant podran llençar-se idees i assenyalar-se errors d'ordre espiritual, urbà, artístic, societatari, etc., sense que en cap cas s'entengui que la Redacció d'aquesta Revista aprova o que s'identifica amb les idees exposades, de les quals són només responsables els seus signants.

Contestant insídies

PER casualitat ha vingut a les meves mans el Portaveu de la Societat «L'Aliança» i he llegit l'article d'En Roderic Heras titulat «El gest sincer».

Mai m'havia passat pel cap agafar la ploma per contestar a les moltes fiblades que aquell senyor llençava damunt nostre, però després de llegir-lo no he pogut resistir la temptació de contestar-li, encara que no sàpiga fer-ho amb aquell estil tan noble i sincer com ho fa ell.

Segons ell, sembla que l'assumpte de la Caixa d'Estalvis no ha estat altra cosa que una calúmnia que hem volgut llençar nosaltres sobre l'ex-tresorer de la mateixa. No en té prou el senyor Heras en saber que els fets han resultat certs, sinó que pretén encara llençar damunt nostre l'odi que ha niat sempre dins del seu cos.

No l'avergonyeix el fet de que després d'haver-nos tret de socis, llenci covardament sobre nosaltres—aprofitant articles, festes i homenatges,—tot el verí dipositat en el seu cor.

Bé hauria estat que hagués lluitat dins la Societat contra nosaltres, lliure era de fer-ho; però callar llavors i aprofitar ara totes les avinenteses per ferir-nos els nostres sentiments, això és de covard i impropí d'un home que si el llegiu tot és «amor, divinitat i llàgrimes».

Pretén continuar, potser, la seva biliosa campanya fins que els nostres fills siguin grans? Si ell no sap el què és tenir-ne, jo sí que ho sé; i acabi ja d'una vegada la seva fastigosa campanya, car a mi ell mai m'ha preocupat, a no ésser per jutjar-li les seves negres entranyes.

I acabem d'una vegada. Però no ho vull fer-ho sense recordar-li que aquell individu del «Gest sincer» i que vostè vol interpretar al revés, era també dels qui formava

part d'aquella Junta del desastre «econòmic aliancista» i com a premi ocupa ara el càrrec de Tresorer de la Caixa d'Estalvis.

Quin fàstic!

P. PARAYRE

Als socis de «L'Aliança»

SR DIRECTOR:

Us preguem tingueu a bé inserir, d'ésser possible, la següent carta que com a contesta a la sol·licitud presentada per nosaltres, ens trameté la Junta de «L'Aliança».

Aquest prec va emmenat a posar-la en coneixement dels 167 socis que varen signar la petició de reunió, per tal de que sàpiguin a què atendre's.

Regraciant-vos-ho per endavant, ens oferim a les vostres ordres

A. FORCADES-v. LUCAS

«En sesión de Junta Directiva celebrada el 9 del actual se dió cuenta de la instancia presentada por Vdes. el día 2, en la que, firmada por 167 socios, solicitan se convoque reunión general extraordinaria al objeto de «tomar acuerdos pertinentes, como consecuencia de la actitud de la Presidencia en la última asamblea que tuvo lugar el día 11 de Agosto último».

«Atendido que el artículo 37 del Reglamento general de nuestra Sociedad dispone que se celebrará reunión general cuando lo demanden cien socios en solicitud firmada por los mismos y en la que se concretará el objeto de la misma y

«Visto que en la solicitud presentada por Vdes. resulta vago, indeterminado y sin concretar el objeto que se proponen, se acordó no haber lugar a acceder a su petición por no reunir las condiciones previstas en el mentado artículo 37 del Reglamento.

«Lo que participo a Vdes. para su conocimiento y efectos consiguientes.

«Dios guarde a Vdes. muchos años.

«Barcelona 10 de Septiembre de 1925.

«V.º B.º El Presidente, Rafael Furró.—Por A. de la J. D. El Secretario, A. Maní.

«Sres. Víctor Lucas y Alejandro Forcades».

ESPORT LOCAL

C. D. JÚPITER

Els partits celebrats durant la passada Festa Major pel nostre club degà, refermaren una vegada més la vàlua del fútbol poblenoví. La simpatia ben merescuda que el «C. D. Júpiter» s'ha guanyat entre els amants d'aquest esport, ho palesà l'acte de que un bell estol de senyoretetes li lliurés una nova Bandera, a la qual imposaren dues valuoses corbates, donatius de dos consocis.

En aquest partit, en el quales disputava una Copa del President del Club, En Josep Plantada, el «Júpiter» sabé defensar-se braument enfront del «Terrassa F. C.», equip de primera categoria, veient-se vençut pel resultat mínim d'un gol.

El «Júpiter», però, condensà tota la seva fe i tota la seva tàctica en els dos encontres que celebrà amb l'equip forà de reconeguda vàlua, el «Real Betis Balompié» de Sevilla, en els quals, emprant un gran entusiasme, sabé adjudicar-se la majestuosa copa,—aquest és el vertader qualificatiu—que ofrenà el consoci Francesc Mèlich, vencent al seu contrincant en els dos «matchs» que tingueren lloc, respectivament, els dies 12 i 13 del mes passat.

També els equips de menys categoria saberen adjudicar-se els altres donatius per als partits de Festa Major, entre altres, la copa cedida per aquesta Revista.

Jogadors per al Campionat

S'estan fent gestions per aconseguir que en Gisleno pugui figurar en el Campionat des del primer partit, en les files del «Júpiter», en la qual cosa hi són interessants una gran quantitat de socis, encara que de moment res pot dir-se'n en certesa d'aquest afer.

L'Ibars: de moment continua jogant en Ros de porter, la qual cosa té un xic de significació; i si a això hi afegim els rumors que circulen, arribarem a creure que serà convenient parlar entre *ells* i amb molta serietat d'aquesta qüestió.

D'En Ventura, res, per ara. Després veurem.

Primer encontre del Campionat

Com cada any, en arribar la Tardor, es comencen a celebrar els partits de Campionat. De tots els encontres de la temporada, diríem que el Campionat es el plat més picant i truculent que se serveix als nostres *amateurs*. Per tant, cal que el «C. D. Júpiter» es presenti a la lluita amb la mateixa ferma voluntat d'antany per assolir el cobejat títol de Campió.

Diumenge vinent, dia 11, en el seu camp, el nostre primer equip jugarà el primer partit de Campionat amb el «Reus Deportiu».

UNIÓ ESPORTIVA POBLE NOU

Aquest club va seguint la seva marxa esportiva. Ultimament, durant la seva «tournée» per les terres catalanes, ha jogat a Palma de Mallorca, obtenint bells resultats i conquistant la simpatia dels públics pel joc lluit i net que desenrotlla arreu.

JOB

Aquest número de POBLE NOU ha estat passat, prèviament, per la censura.

CARNET DE NOVES

Ens plau correspondre falaguerament a tots els elogis i felicitacions rebudes verbalment i per escrit, amb motiu de la publicació del nostre número passat, el Primer Extraordinari d'aquesta Revista.

I ara... fins un altre!

Des d'avui hom pot inscriure la mainada a les classes de «Cançons i Jocs d'Infants» i «Solfeig i Piano», que dirigeix la professora Lluïsa Marí.

Per les matrícules adreçar-se al carrer de Marian Aguiló, 97, i a la redacció d'aquesta Revista.

La «Comissió Sardanista» de l'«Ateneu Democràtic Regionalista», es complau invitar a tots els amants de la nostra dansa a concórrer al curset d'ensenyament de sardanes que té lloc al saló-teatre d'aquella entitat.

Aquest curset és completament gratuït i les lliçons es donen tots els dimarts i divendres de dos quarts de deu a onze de la vetlla.

Organitzat pel «Grup d'Escacs» de l'«Agrupació Excursionista Júpiter», va a començar-se el Campionat d'Escacs del Districte Desè, corresponent a l'any 1925.

Tant pel nombre d'inscrits com per la vàlua d'aquests, hom predi una aferrissada i noble lluita que no desdirà de ço que és aquest joc.

Una nota de redacció del portaveu de l'«Agrupació Excursionista Júpiter», dona compte als seus associats de la nostra novella secció de caricatures populars poblenovines, permetent-se fer molt lleugerament un comentari cercant-hi estranyes derivacions, el qual només pot ésser inspirat per manca de comprensió o qui sap si per alguna cosa pitjor. No s'hi val!

Nosaltres, en pac i perquè el redactor d'aquestes notes no reincideixi en veure fantasmes propis d'una imaginació massa accelerada, li donarem un llamí per cloure-li la boca: pròximament ens serà plaent donar la caricatura de l'actual president de l'«A. E. Júpiter».

I així, tots contents!

A tots els nostres volguts comunicants que se'ns han adreçat fent-nos patent la llur estranyesa per haver omitit en el nostre passat nú-

mero extraordinari la inclosió del programa de Festa Major de la societat poblenovina «L'Aliança», hem de dir-los-hi que ha estat deguda, molt a desgrat nostre, a un acord de Junta de l'esmentada entitat, segons el propi president va informar al nostre director.

Efectivament, el nostre director per dues vegades va gestionar la publicació d'aquell programa de festes en aquesta Revista—prèvia l'acceptació de l'abonament, com totes les altres entitats, d'una petita quantitat, exígua, irrisòria,—no havent volgut accedir a la nostra sol·licitud. Davant d'aquesta terminant negativa i atinent a les fortíssimes despeses de confecció del nostre Extraordinari, la Redacció va acordar comportar-se amb justa reciprocitat.

Sincerament, nosaltres som els primers en lamentar-nos-en.

Resten atesos els nostres volguts comunicants i nosaltres sincerats davant de l'opinió pública.

El nostre volgut subscriptor Josep M.ª Campdesunyer, ens comunica que ha rebut de l'estranger els darrers figurins de trajos d'home per a les vinents temporades de tardor i hivern.

En retornar, de nit, de Barcelona al Poble Nou, uns distingits joves poblenovins i volguts subscriptors d'aquesta Revista, tingueren la dissort de que el taxi que els conduïa es llancés violentment damunt de les obres que, en arranjament del sòl, es realitzen a l'Avinguda d'Icària.

Sortosament, no cal assenyalar cap desgràcia i si només l'ensurt natural.

La «Federación de Propietarios, Comerciantes e Industriales de Pueblo Nuevo»—entengui's bé «Federación», no «Unió»,—també va contribuir amb un número, per cert de molt d'interès, als festeigs de la nostra passada Festa Major. Va fer venir l'Alcalde, la Comissió d'Eixampla, la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, les «Asociaciones» adherides, les forces vives (?), etc., etc., etc., i els va passejar pel Poble Nou.

Fins aquí res no tenim que dir-hi. El que si hem de fer constar és que no s'hi val a fer venir a tot un senyor Alcalde—i més si aquesta personalitat ostenta baronia, com el cas del senyor Baró de Viver,—a fer-li fer un ridícul. Perquè—

sigui per manca d'organització, sigui per no haver correspost el públic verament popular, sigui pel que sigui,—és el cas que l'acte resultà d'una fredor atúndora i, per tant, impropï dels il·lustres personatges que honoraren amb llur personal presència els nostres carrers.

Cal anar en compte, una altra vegada, de no comprometre el prestigi de les nostres autoritats populars!

Retallem textualment del setmanari satíric *Clà i Català*, de Barcelona:

«El «senyor» Ajuntament.—Una de les dues associacions de propietaris existents a la barriada del Poble Nou, va fer anar al senyor Baró de Viver a fer una visita a aquella barriada, perquè es fes càrrec, damunt del terreny, de les moltes millores que cal fer-hi.

«A la visita s'hi volgué donar un caràcter transcendental, però de fet, no passà dels límits d'aquella discretíssima popularitat que s'ha imposat el senyor Baró de Viver.

«No obstant i això les oficines de premsa de l'alcaldia i les de l'associació esmentada, començaren un «match» de propaganda, quiscuna pel seu cantó, que verament entusiasmava.

«La millor propaganda, cal reconèixer-ho, va ésser la de l'associació de propietaris. El dia abans ompli de cartells vermells totes les parets del Poble Nou, amb una encesa proclama invitant al veïnat a acudir a rebre al senyor Alcalde i... (textual) «al excelentísimo SEÑOR Ayuntamiento».

«L'alcalde, al rebre als propietaris, estava tot cofoi de què a Barcelona hi haguessin ciutadans tan il·lustrats i tan fins».

Han retornat del seu viatge de plaer per París, els nostres amics i subscriptors Josep Sabarés i Joan Domènec.

També ho han fet, procedents de la mateixa capital, els nostres protectors-subscriptors Joan Ferrer i Manuel Gasull.

Sense cap ànim d'ofendre a ningú, cal dir que la revista-guia-literària-comercial «Festa Major» —director: Antoni Sabater i Roig.— En preparació la de l'any 1926! (reclam gratuït)—tan pomposament anunciada a tort i a dret, és una solemne xavacanada. Hom pot triar i remenar en text còmic-tràgic, un gravat artístic (?), anuncis amb redactat d'analfabet i ortografia cafre.

Pel bé del Poble Nou, recomanem el complet extermini d'aquesta infecció impresa.

Tanmateix, ha estat un cas de patologia guia-literària-comercial!

El nostre amic i col·laborador Miquel Clivillé, amb motiu d'haver traspassat el seu negoci de facturacions, transports i acarreigs al nou local del carrer Lope de Vega (davant del «C. D. Júpter»), ens obsequià, com així mateix a les seves amistats i altres clients, amb un «lunch», durant el qual es pronunciaren discursos i brindis per la prosperitat del negoci.

Aquesta tarda se celebrarà a l'«Ateneu Democràtic Regionalista», un gran festival a profit de la compra de Radium per l'Hospital de la Santa Creu.

Hom posarà en escena, sota la direcció de l'intel·ligent aficionat poblenoví Ramon Espinosa, la bonica comèdia dramàtica en tres actes, de l'ignasi Iglésies, «El cor del Poble». El popular i aplaudit cor «El Sabre de Plata», dirigit pel seu mestre Vicens Soler, cantarà escollides composicions. I finalment, el conegut tenor d'aquesta barriada, Pau Manyé, cantarà així mateix diverses peces del seu celebrat repertori.

En la funció que el pròxim diumenge, dia 11, es farà al «Centre Moral», s'estrenarà un monòleg del soci d'aquella entitat i col·laborador nostre, Manuel Maganya, titulat: «Centre! Centre!!».

Desitgem un franc èxit al novell autor.

Un distingit subscriptor, sota el pseudònim d'«Espigolaire», ens tramet el següent pamflet caçat al vol:

«Anant al tramvia.—Anàvem al tramvia 41 i deia un senyor a un altre:

—Aquesta xarxa és la pitjor atesa de totes les dels tramvies. No sé pas si se'n preocupa la «Federació de Propietaris i Industrials i del Comerç».

—La «Unió de Propietaris» i no «Federació», deu voler dir vostè. «Unió de Propietaris i Industrials i del Comerç del Districte Desè», amb estatge al carrer de Marian Aguiló. Aquesta entitat ha aconseguit moltes millores i el que es dongui més bel·ligerància al Poble Nou, el barri industrial més actiu de Barcelona.

—Però, i el del tramvia?

—D'això, com de tot, se'n preocupen molt activament, sinó que les coses no es fan tan de pressa com creuen els que mai fan res, sigui per ineptitud o desídia. Tot el que ha millorat el Poble Nou de tres anys ençà, es deu a la «Unió»

de Propietaris, que ve donant un alt exemple de perseverància i de ciutadana abnegació.

—Així, doncs, no és «Federació» de Propietaris.

—No senyor. «Unió» de Propietaris. Aixó de «Federació» de Propietaris és una cosa que han engendrat a última hora dos o tres senyors federats amb no sé qui ni amb quins fins confusionalistes.

—.....!.

A l'«Ateneu Democràtic Regionalista» es prepara per aviat, un gran festival a profit de l'actual cafeter-conserge, Pere Masdén.

Hom diu que hi haurà una funció d'alta comèdia, ballets, cançons amb gestos i jocs d'infants, sardanes... (En el nostre número pròxim donarem el programa complet d'aquesta simpàtica festa).

La Revista **POBLE NOU** contribuirà a l'homenatge del popular cafeter, publicant la seva caricatura.

Quatre mots de dol. —La macàbrica dalla de la mort fa tres anys que, en ésser la nostra Festa Major, deixa una antorxa endolada arrabassant de les mares el tresor més gran.

Dissortadament, enguany ha tocat a la malaguanyada Pilar Ortiz, tan estimada i volguda pel nostre veïnat qui de sobres sabia qui era i el

molt que valia, i la qual ha sucumbit a l'edat del bell florir.

Tenia arrelades aficions a l'art de Talia, palesant-ho el fet que, després de complir diàriament el seu honrós treball, havia admirablement cantat diferents composicions en els nostres escenaris més concorreguts.

Vull abstenir-me de fer-li merescuts elogis per no arrencar més llàgrimes als seus pares i amistats, com tampoc del seu afligit promès.

Permeteu-me tots, però, que el modestíssim autor de «Cors d'estudi», diàleg en vers estrenat l'any 1918 al «Centre Moral», on ella per primera vegada representà en companyia de la seva amiga i filla meva, li porti ara regat amb llàgrimes l'últim ram d'oloroses flors i que el depositi damunt de sa tomba, tot resant per ella i sentint encara la seva inoblidable veu d'àngel. —Esteve Prunés.

Amb tot sentiment devem consignar la mort de la distingida senyora Eulàlia Milà, esposa del nostre volgut subscriptor senyor Josep Piqué.

També hem de fer-ho per haver desaparegut la virtuosa mare del nostre caríssim protector senyor Amand Bonatti. (A. C. S.).

Rebin tots els familiars, especialment el dissortat espòs i desconsolat fill, respectivament, l'expressió del nostre més sincer condol.

CARTELL POBLENOVÍ D'ACTES I FESTES

Agrupació Excursionista Júpiter

Diumenge, dia 4.—Tarda, festa de clausura de l'Exposició d'Art Fotogràfic. Repartiment de premis del Concurs. Concert i sardanes pel trio Bernet.

Diumenge, dia 11.—Excursió a Masnou, Alella, Serres de Sant Mateu, Teià i Ocata.

Centre Moral

Diumenge, dia 4.—Nit, audició de sardanes per la cobla «Barcino».

Diumenge, dia 11.—Tarda, funció teatral representant-se el drama en 3 actes «Sang Blava», un monòleg titulat «Centre! Centre!!» i la comèdia en un acte «A cal notari».

Cooperativa «Pau i Justícia»

Diumenge, dia 4.—Nit, ball pel quintet «Armònic».

Diumenge, dia 11.—Nit, ball pel quintet «Ribes».

Diumenge, dia 18.—Nit, ball pel quintet «Joventut Artística».

Societat «L'Aliança»

Diumenge, dia 4.—Tarda i nit, cinema i atraccions.

Dissabte, dia 10.—Nit, cinema i atraccions.

Diumenge, dia 11.—Tarda i nit, cinema i atraccions.

Ateneu Democràtic Regionalista

Diumenge, dia 4.—Tarda, gran festival a profit de la instal·lació del radium a l'Hospital de la Santa Creu.

Diumenge, dia 11.—Tarda i nit, ball pel jazz-band «Besa'm».

Diumenge, dia 18.—Tarda, audició de sardanes per la cobla «Cathalonia». Nit, ball pel jazz-band «Besa'm».

Centre Republicà Democràtic Federalista

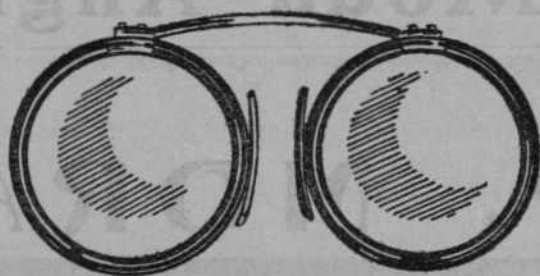
Diumenge, dia 4.—Nit, grandios ball de Jazz-Band.

Diumenge, dia 25.—Nit, gran ball de Jazz-Band.

(Aquests balls es faran al Saló d'Hivern).

TURRÓ & VALLS

Joieria
Plateria
Relotgeria

Orfebreria
Perfumeria
Bisuteria

OPTICA

Marian Aguiló, 8 bis - BARCELONA - Telèfon S. M. 506

FOTOS-RADIUM

Especialitat en treballs fotogràfics d'art,
comercials, a l'oli, aquarel·la,
pastell, areograf, etc.

PASSEIG DEL TRIOMF, 9 i 11

BARCELONA

POBLE NOU

SASTRERIA

La Moda Anglesa

P. MORA

**Rebudes les últimes novetats
en articles d'immillorable
qualitat, per les tempora-
des de Tardor i Hivern**

**Extens assortit en abrics i
gabanyys d'alta fantasia**

Passeig Triomf, 24
Xamfrà Juncà

BARCELONA-P. N.